

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cisnădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiu, 14 Iunie st. v.

Răspunsul pe care Maiestatea Sa Monarhul l-a dat la adresele ambilor președinți ai delegațiilor austro-ungare este astăzi pus în primul plan al discuțiilor publicistice.

Nici că se poate altfel.

În actuala situație politică nesigură și amenințătoare, întreaga lume se așteaptă cu nerăbdare, ca dela locul cel mai competent să audă declarațiuni în ceea-ce privește această situație.

Și mesajul de Tron, cu care Monarhul nostru a primit delegațiile, conține la toată întâmplarea asemenea declarațiuni.

Dar' rămâne cestiune de apăsare, dacă acele sunt liniștitoare ori tocmai potrivite de a mai potența îngrijirile pentru viitor.

Atât unele diare din țeară, cât și diarele străine, vor să deducă din mesajul Preaînalt, că situația e acum mai nesigură ca ori-când altădată.

Diarele franceze merg chiar mai departe și susțin, că acela este un advertisement direct la adresa Rusiei și a Sârbiei.

Și în adevăr, impresiunea pacinică ce o face acest mesaj în general slăbește din ce întră omul mai afund în analiza singuraticelor pasaje ale aceluia.

În special din pasajul despre abdicarea regelui Milan trebuie să primească ori-și-cine convingerea, că Preaînaltul nostru Monarh a fost neplăcut atins prin actul ce l-a sâvârșit regele Sârbiei și dorește, ca regența sârbească să se țină de promisiunile cele-a făcut în ce privește menținerea bunelor relațiuni cu monarhia austro-ungară. Ear' expresiunea speranței, că înțelegerea și patriotismul Sârbilor vor scuti țeara de pericole serioase, formează advertisementul, pe care l-au ghicit și foile franceze.

Regența și întreg poporul sârbesc au putut să înțeleagă, că țeara lor nu va fi scutită de pericole serioase, dacă vor manifesta o atitudine ostilă față cu monarhia austro-ungară.

Tot atât de important este și pasajul privitor la Bulgaria. Maiestatea declară, că acolo domnesce ordine și liniște, și constată cu bucurie progresele continue ce această țeară le face, în ciuda stării dificile în care se află.

Această constatare e diametral opusă punctului de vedere rusesc în ce privi-

vesce situația din Bulgaria, și dacă nici nu e permis a se lua drept o recunoaștere formală a actualelor stări din Bulgaria, ea dovedește pe deplin, că monarhia austro-ungară e decisă a lua de aci înainte față cu Rusia o atitudine hotărâtă în cestiunea orientală.

În vederea acestora, Maiestatea Sa o spune delegațiilor, că nu se poate evita continuarea acelor măsuri de precauțiune militare, pentru care s'au fost acordat în anul trecut credite extraordinare, precum și a acelor, care sunt neîncungurată de lipsă pentru întărirea și mărirea promptitudinii armatei.

Prin urmare mesajul de Tron corespunde pe deplin cu serioșitatea actualelor stări de lucruri; — el nu le exagerază, dar' nici nu le înfrumusețează, ci le prezintă așa cum sunt ele în realitate.

Sperăm deci și noi împreună cu guvernul monarhiei noastre, că și pe viitor se vor pute menține binefacerile păcii; dar' dacă stările de lucruri din Peninsula-Balcanică nu se vor schimba spre bine și vor deveni cu totul ostile monarhiei austro-ungare, va trebui să ne așteptăm la catastrofa ce de atâta timp amenință să izbucnească.

Aceste sunt prospectele ce ni-le ofere situația politică de astăzi și tot aceste străbat și din alocuțiunea Monarhului nostru către delegațiuni.

Crisa României.

V.

(Articol final.)

Nimeni altul decât chiar dl Petre Carp ni-a arătat acum de curând, într'un discurs ținut în cameră de pe băncile opozițiunii, cine este partidul vechilor conservatori. Tocmai din acest discurs rezultă, că acest partid se află de îndelungat timp în dizolvare. Un partid politic, care nu se mai razimă pe principii politice, a încetat de a fi un partid. Dacă însă capii partidului voesc cu ori-ce preț a ține totuși partidul închiș, nu este nici-decât de mirat, dacă unii și alții din ei se folosesc spre acest scop de mijloace neiertate și periculoase chiar.

Un guvern ca cel liberal, condus de Ioan Brătianu, a scuit să se mențină la putere doisprezece ani, fără-ca pozițiunea sa să fie slăbită prin partidele opoziționale. Opozițiunea nu avea destulă tărie politică, pentru a slăbi acest guvern. Eată că se ivesce ca din senin

o răscoală a sătenilor. Guvernul lui Ioan Brătianu, care era încă la putere precând izbucnise această mișcare, trebuia să scie, că răscoala nu este agrară, ci politică, trebuia să scie, că cine a pus la cale această răscoală politică. Patriotismul acestui guvern a trebuit deci să-i demânde a se retrage, îndată-ce a simțit, că opozițiunea stă în legătură cu mișcarea produsă în țeară. Prin retragerea sa, partidul liberal a ținut opozițiunii: pe acest teren nu mă simt nici puternic destul, nici nu voesc a primi lupta. Partidul liberal a făcut prin aceasta fără îndoială un bun serviciu patriei sale, căci dacă ministrul Ioan Brătianu ridica mârșă, răscoala împinsă înainte de instigatori putea să iee dimensiuni, care ar fi sgușuit statul în temelii.

Scopul era deci ajuns: Ministerul Ioan Brătianu a cădut, răscoala, deși cu mari jertfe de sânge și de avere, s'a potolit, ordinea s'a restabilit și opozițiunea a ajuns pe băncile ministeriale. Dacă noul guvern s'a ferit ca pe instigatorii arestați să-i tragă înaintea tribunalului, această împrejurare dovedește în mod destul de puternic, că itele răscoalei sunt legate de unii bărbați care fac parte din partidul seu; acești bărbați nu puteau fi compromiși prin lămurirea cauzei. Urmele agitațiunii panslaviste ce se găsesc în această răscoală sunt firești. Propaganda muscălească își are deja oamenii săi dreșți, care sunt măiestri în materie de agitațiune. Acești prea-onorabili domni agitatori își vând meseria lor ori-cărui stăpân. Și dl Hitrovo putea să privească cu liniște la acest fel de luptă de partid, căci și pentru domnia-lui putea să rezultă un folos, dacă răscoala ar fi luat dimensiuni mari.

Nu are nici o importanță de a scie, dacă mișcarea s'a pus la cale prin dl Hitrovo și unii din fruntașii partidului vechilor conservatori au fost numai sprijinitorii ei ascunși sau vice-versa. Importanța lucrului zace tocmai în alierea acestor factori. Existența unui fel de alianță între agitațiunile panslavistice și ale opozițiunii nici că mai poate fi la îndoială în fața dovezilor ce le dă răscoala țeranilor.

Un partid politic care, nu mai dispune de alte mijloace, pentru a frânge puterea altui partid politic, decât unindu-se cu dușmanii țării, nu se mai poate socoti între partidele politice. Lucrarea sa nu mai poate să fie o lucrare de consolidare, ci o lucrare de dis-

trugere. Aplicarea unui mijloc așa de nesocotit ca răscoala sătenilor trebuie clasificat drept un act de desperațiune al unor oameni, care cu ori-ce preț tind a ajunge la putere. Dacă dl Carp nu ni-ar fi arătat în mod atât de convingător slăbiciunea internă a partidului conservator, răscoala sătenilor era suficientă, pentru a ne dovedi, că acest partid se află în dizolvare și în perire. Domnul Lascar Catargiu nu mai poate decât să proptească cu puterea ruinele partidului seu. Lipsesc principii politice, lipsesc cu desăvârșire disciplina, ear' elementele netrebnice, care fac cauză comună cu ori-și-cine, numai pentru a ajunge scopuri mărune, se virăsc în partid ca parasiții în organismul bolnav și vor nimici cu desăvârșire un partid, care nu mai are îndreptățire de existență.

Descompunerea aceasta însă va fi însoțită totdeauna, ca pe tot locul în natură, de o regenerare. Elementele trainice s'au despărțit deja de acest organism bolnav. Ele vor întemeia vieța unui nou organism mai sănătos și mai trainic. Ear' partea, care după atâta activitate încordată a ajuns la odichnă, va folosi negreșit odichna pentru recrearea sa, pentru-ca în timpul, când interesele țării vor reclama earăși activitatea ei, se poată conduce țeara cu puteri nouă înainte pe calea progresului.

Dl Carp a luat inițiativa la formarea unui nou partid, în care elementele netrebnice din vechiul partid conservator nu vor avea loc. Dl Carp este un bărbat de stat, care sub guvernul lui Ioan Brătianu și-a făcut cariera politică. Privim deci cu liniște și cu mulțumire la activitatea politică a dlui Carp.

Dl Ioan Brătianu, capul partidului liberal, va folosi și el negreșit acest period de regenerare politică, pentru a stringe rîndurile în partidul seu și a-i da puteri nouă. Țeara poate cere în ori-ce moment serviciile acestui mare bărbat și cu cât va fi el încungurât de oameni devotați cauzei, cu atât mai mari vor fi serviciile aduse patriei sale.

Noi privim deci cu oare-care liniște la decurgerea crizei în România. Vedem în ea un proces de dezvoltare, carea nu se poate termina decât cu aruncare preste bord a elementelor politice netrebnice și cu o regenerare sănătoasă a partidelor politice conducătoare.

Dar' ca și aceasta, era preste măsură de evlavios. Scia și el să cetească puțin în cărțile bisericesci, se ruga mult la Dumnezeu, n'ar fi scos, Doamne ferește, o vorbă urită sau pizmașe din gura lui și din toate ale sale se vedea omul cu frica lui D-zeu.

Dar' la biserică nu mergea nici-odată. Din ce cauză, Porfirie n'a scuit să-mi spună apriat. Oamenii îi scorniseră vorba, că s'ar fi lăudat odată, că el n'are lipsă de biserică, după-ce scie face și singur atâta slujbă dumnezească câtă face popa. Asta însă mai că nu este adevărat, ci mai probabil este, că el nu mergea la biserică, pentru-că acolo se adună oameni mulți, și lui între oameni nu-i plăcea.

Cu frate-seu trăia Potae destul de bine. Adecă fiesce-car își vedea de trebile sale, povestiau rar și puțin laolaltă și nu-și mestecau avutul într'un nimic. Erau într'o curte, dar' tot atât de bine ar fi putut ședea unul într'un cap de sat și celalalt într'altul.

Nu mai câte-odată se cam certau și ei ca toată lumea din câte o pricină mică. Fie că vre-un copil de ai lui Iacob strica ceva decătră Stefan, fie că vre-o găină de a lui Stefan scobia castraveții din grădina lui Iacob; oamenii pentru multe se ceartă, când șed într'o curte.

Dar' ei nu se certau ca alți țerani. Înjurături nu ieșiau din gura lor, nu se amenințau și nu se luau la bătaie ca alții. Vorba cea mai aspră, care și-o spuneau, era: ticălosule. Când se luau la ceartă, își părea că se compățimesc unul pe altul și tot la frica lui D-zeu se gândesc.

„Măi, nu scii tu, că lui D-zeu nu-i place ce faci tu!“ Sau: „Nu-ți e frică de păcat!“

Sau: „Îndreptează-te, păcătosule!“ — asta era cearta lor.

Țeranii duri și dărăboși îi luau în ris pentru acest chip de ceartă, și când întâlneau pe uliță mai ales pe Stefan, de a cărui gură n'aveau să se teamă, strigau în batjocură: „Îndreptează-te, păcătosule!“

Iacob, cel mai mic fiind, a fost dus de tatăl seu în copilărie la școală. Dorul ascuns al bătrânului bisericar în evlavios ca și ficiorii, era să-și vadă odorul preot la altarul lui D-zeu. Dar' după-ce i'a cărat vre-o trei ani cu spatele merinde la oraș, a vădut că școala este mai cu chietuală decum a gândit. Nu era tocmai sărac, ba între ai sei era om cu stăricică bună, dar' tot se îngrozia gândindu-se, că are să rămână calic, până își va vedea ficiorul popă.

L-a luat deci și l-a adus acasă. I-se rupea însă inima, vădându-și dorul zădărnice, și până la moarte i'a fost milă de Iacob, că a trebuit să-l aducă ear' la sapă și la plug.

Mila aceasta, isvorită din dragostea de tată, a fost cea mai mare nenorocire pentru Iacob. Ea a fost cauza, că bătrânul nu-l prea ținea la muncă grea, ci îl lăsa mai pe tândălite și îl vedea mai bucuros mergând să bată toaca și să ducă sfegnicul și cădelnița la îngropăciuni, decât la lucrul câmpului.

Iacob mai ținea și câte o carte; Alexandria, Povestea lui Arghir și Elena, Visul Maicii Preceste, Octoichul și altele de felul acesta. Ear' când îl vedea bătrânul cetind, îl cuprindea înduioșarea, și pentru lumea asta n'ar fi îndrăsnit să-i iee cartea din mână și să-l pună la lucru.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

O seară în Brustureni.

— Schiță dela țeară —

de

Mugur.

(Urmare.)

După-ce luarăm astfel în seamă toată blaga din giurul casei lui Porfirie, ne aședărăm ear' la masa din pridvor.

Istina veni și ne mai aduse o cantă de vin și două pahare cu cafea neagră, apoi după-ce l'am lăudat cât am putut și ei grădina, ea ne duse noapte bună și se retrase.

În momentul acela ieși și Susana lui Potae din bucătărie cu o oală cu lapte în mână și se scoborî fără să ne dăcă vre-un cuvânt în curte.

Atunci se ridică și tatăl seu, care până acum ședuse cu pipa în gură la masa de sub frăgari, și luând pălăria într'o mână și pipa în cealaltă, se apropiă de ușa pridvorului și ne duse închinându-se:

„Noapte ușoară și visuri curate să dea Dumnezeu!“

Apoi se duse tot cu pălăria în mână după ficiș-sa și amândoi trecură pârâzului la căsicioara lor cu ferestrele mici și coperișul afumat.

„Ce fel de om e ăsta?“, întrebai eu, sucindu-mi o țigaretă nouă, după-ce sorbisem cafeaua cam subțirică din pahar.

„Da, Potae!“ — duse Porfirie cu un suris semnificativ și umplu paharele cu vin.

„Scii că m'a făcut haz cu discursurile lui!“ — continuai eu. „Se vede a o spe-

cialitate la voi în sat. Să-mi spui ceva despre el“.

„Ăsta, vere scumpule, e omul cel mai cumințe din sat și totuși cel mai prost“.

„Asta cum?“ — întrebai eu.

„Ei apoi, dacă ai voe, hai să-ți-l descriu tot dela început până la sfârșit“, duse Porfirie ciocnind ear' paharul.

După-această introducere începui Porfirie să-mi povestească din vieța lui Potae o mulțime de lucruri. El spunea și eu ascultam și astfel rămăserăm la masa din pridvor până noaptea târziu.

Nu scii de ce și pentru-ce, dar' cele audite în această seară despre bietul nostru țeran m'au dat mult de gândit și m'au impresionat atât de adânc, încât nu pot să uit nici-odată acea seară lină și caldă petrecută la notarul din Brustureni.

Dar' și vărul Porfirie se vedea că poartă viu interes pentru vecinul seu. Se vedea și dintr'aceea, că el, omul tăcut de fire, care toată seara mai că n'a grăit dece vorbe, începând să povestească despre Potae, a devenit deodată vorbăreț și spunea și istoria cu foc neașteptat ceea-ce scia despre acest om ciudat în felul seu.

Din spusele lui Porfirie am aflat, că Potae văduse în vremea lui și zile mai bune ca cele de acum.

El a fost copilul cel mai tinăr al Străinului. Mai avea un frate ce se chema Stefan și avuse încă trei surori, toate mai vîrșnice ca el, dintre care acuma nu mai trăia nici una.

Dar' frate-seu Stefan trăia încă. Și era ca și Potae om deosebit de ceialalți săteni.

Sămăna chiar în multe privințe cu acesta, dar' în altele nu semăna deloc.

Stefan al Străinului ședea alături cu Iacob pe aceeași curte, într'o căsuță și mai mică decât a acestuia. Precând aflai eu despre existența acestor oameni, el avea în casă o nepoată tină, măritată de vre-o doi ani după un ficior de aci din sat.

Dar' copii n'a avut Stefan nici-odată, pentru-că nici-odată n'a fost însurat. Era june bătrân, un lucru care rar de tot se întâmplă între țerani.

Nici că ar fi putut Stefan să se însoare vre-odată. Om sficios preste măsură, care de mic copil umbla tot singur în treburile sale, nu se mesteca nici-odată cu alți oameni în vorbă și nu mergea nicăiri, unde se adunau mai mulți, cum ar fi putut să-și lege capul de o nevastă, cu care să fie împreună toată vieța?

Până la moartea tatălui seu au fost cu toții împreună. Străinu bătrânul, Stefan și Iacob cu nevasta și copiii lui. După moartea bătrânului, Iacob, ca cel mai mic, după obiceiul locului a rămas în casa părintească, ear' Stefan și-a făcut căsicioara de alături și s'a mutat acolo.

Aici a trăit până acum la bătrânețe singur singurel. El își făcea de mâncare, el își spăla rușele; cu un cuvânt, el era și muiere și bărbat la casă.

Nu mai într'un târziu, precând începuse a îmbătrâni și după-ce-i murise sora cea din urmă, a luat pe o fetiță de a acesteia în casă, care să-l grijească la bătrânețe și să-l moștenească după moarte.

Până aici vedem, că Stefan într'un nimic nu seamănă cu frate-seu, cu Potae.

Deși metropolitul Mihail a fost cât se poate de bine primit la Belgrad și deși el are o mare popularitate în Sârbia, în politică nu se va amesteca, și se crede foarte mult, că el își va da toate silințele, ca să împacă diferitele partide ce sînt în luptă crâncenă una cu alta. Dealtfel principiile celor dela putere sînt atât de vechi și de hotărîte, încât de sigur, că ori ar interveni ori nu metropolitul, ei tot așa au să facă, după-cum au fost decizi de mai înainte. Sosind Milan la Belgrad, de sigur va căuta a se împăca și el cu metropolitul și astfel vor căuta a consolida tronul tinerului rege Alexandru.

Privitor la Bulgaria, dl Zancov a ținut, că se nu se creadă căuși de puțin, că tronul principelui Bulgarei s'ar consolida pe ți ce trece. El nu este susținut decât de nisee salariați. Căderea lui este sigură și inevitabilă, îndată-ce o mișcare mai energică va fi întreprinsă din partea adevăraților Bulgari.

Di Zancov a mai ținut, că cel mai mare dușman al popoarelor din Orient ar fi Austria, și că prima grijă a statelor balcanice ar trebui să fie scutirea jugului economic și politic al Austriei.

Enciclica Papei.

Scirea ce ni-o aducea mai zilele trecute depeșile trimise dela Roma, că Papa va da o enciclică către marile puteri europene, în care se protesteze contra sârbării ce s'a făcut la Roma pentru Giordano Bruno, pare a se adevăra.

„Volkszeitung“ din Köln primesc din Roma o corespondență, în care i-se scrie, că enciclica deja s'a și compus. În ea Papa protestează contra adorării unui eretic cum a fost Giordano Bruno, condamna sârbărea ce s'a făcut în termeni cei mai aspri și țin, că ar fi cel mai mare pericol social, dacă s'ar adopta și răspândi ideile și principiile propagate de Giordano Bruno.

Elveția și statele europene.

Mai mulți membri ai consiliului național au adresat consiliului federal al Elveției o interpelare în cuprinderea următoare: „Subsemnații doresc să interpelăm pe consiliul federal, dacă ar fi în poziție, de a da în momentul de față comunicări relative la dificultățile ivite între Elveția și celelalte țări.“

Din declarațiunile consiliului federal cu ocazia acestei interpelări reiese, că Germania privește arestarea lui Wolgemuth ca nedreaptă. Ea motivează prezența poliștilor ei pe teritoriul elvețian ca o necesitate de a-și căuta singură informațiuni asupra agitațiunilor și conspirațiunilor ce se urzesc aci contra siguranței imperiului, poliția de supraveghere a confederațiunii neprezentând nici o garanție serioasă în această privință. Consiliul federal a refuzat de a intra în asemenea discuțiuni. Germania accentuează asupra faptului, că aplicarea strictă a articolului 2 din tratatul pentru stabilirea imigrațiilor ar fi evitat

Astfel Iacob a crescut așa tândălin și plugar harnic și muncitor nu s'a făcut. Norocul lui, că și tatăl său, dar' mai ales crâșnicul Mihail, prietenul său cel bun din biserică, din clopotniță și dela îngropăciuni, sciau să lucre la lemn. Deștept și treaz din fire fiind, a învățat așa pe nesimțite meșteșugul acesta, și precând a fost ficior mare, scia și el să facă scândurele la juguri, speteze la loitre, porție chindisite și alte lucruri de aceste.

Când a fost de 20 de ani s'a întemplat un lucru, la care nici tatăl său, nici el nu s'au gândit. „L-au luat cătăna.“

Pe Stefan l'a scăpat străinu cu „lăcrămație“, fiindcă era bătrân și avea lipsă de ajutor, ear' de Iacob avea nădejde că va scăpa, fiindcă era mai subțirel și mai slăbuț și nu încăpea în mintea bătrânului, că fiul său are să fie bun de cătănie.

Destul că l-au luat și l-au dus tocmai în Italia. Aici a stat mult, vre-o 5 sau 6 ani, cum era cătănia pe vremea aceea. A vădit multe, a fost și în bătaie, dar' de învățat n'a învățat altceva, decât ceea-ce țeranii numesc „ocoșag“, adică arta de a vorbi multe și de a scîl toate cele. Ba tot a mai învățat ceva. În răgăment erau ficiori din multe sate și între ei unii jucători mari. Dela acestia a învățat Iacob toate jocurile calușeresci, și sprinten și ușurel cum era, s'a făcut și el jucător ales.

Pe urmă a venit ear' acasă. Și de munea plugărească ear' pace bună. Acum erau călugeri la rînd. Și povestirea pătenilor și umblatul după fete și d'al astea.

(Va urma.)

aceste situațiuni neplăcute. Interpretarea dată tratatului în cestiune, dorința de a supune imigrarea străinilor unui control al vre-unei puteri străine, fură înlăturate de consiliul federal ca inacceptabile. Amenințări guvernului german, că va lua măsuri pentru garantarea liniștii din lăuntru a imperiului, consiliul a răspuns, că a dat dovezi, că are voința și puterea de a-și îndeplini în mod conștient datorile ce-i impune dreptul gîntilor. Rusia și Austria au atras atențiunea Elveției, că neutralitatea îi impune datoria de a împiedea agitațiile anarhiste și revoluționare, la cas contrar vor pune în discuțiune cestiunea neutralității. Consiliul federal a răspuns, că supraveghierea unor asemenea agitațiuni incumbă ori-cărui stat, fie el neutru sau nu. Cât privește măsurile contra tulburărilor de pace, consiliul federal e dispus să le pregătească și să le aplice. Neutralitatea însă nu poate aduce nici o atingere suveranității.

Deoarece convorbirile n'au ajuns încă la o concluziune oficială, consiliul se abține a mai face și alte comunicări; doresc însă, ca consiliul național să-și procure mijlocele necesare pentru organizarea unui control serios asupra elementelor străine. Cu aceste declarațiuni interpelatorii se declară mulțumiți.

„National Zeitung“ anunță, că Germania nu va lua parte la conferința internațională pentru protejirea muncitorilor ce guvernul elvețian a provocat-o la Berna, până când nu se va regula cestiunea poliției asupra străinilor din Elveția.

Discursul episcopului N. Popea,

rostit la 11/23 Iunie 1889, în ziua chirotonirii sale de episcop în biserica gr.-or. din cetatea Sibiiului.

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfîlui Duch!

Așadar s'a întemplat, evlavioșilor ascultători, tot s'a întemplat aceea ce doară nimenea nu credea că se va întempla vreodată! Actul cel mare și însemnat, chirotonirea mea de episcop al eparchiei Caransebeșului, deja s'a săvîrșit: nu în vis sau închipuire, ci în realitate, nu într'ascuns, la întunec, ci la lumina zilei, aici în sfînta biserică aceasta, înaintea lui D-șeu și a oamenilor, la vederea tuturor.

Și lucru minunat! Pare-că a fost scris în ceruri, ca tocmai eu să fiu ales de soarte pentru Caransebeș, ca tocmai eu să urmez în scaunul arhieresc celui bărbat meritat, pe care eu încă din pruncie eram datat a-l stîmca pe un venerabil părinte, eară mai târziu, în vîrsta de bărbat, ca pe un vrednic coleg și amic al meu și acum la bătrînețe ca pe un preavenerat arhieru și vechiu amic al meu.

Sînt lucruri, evlavioșilor ascultători, a căror urzeală și țesătură internă, al căror fir de legătură, înzadar ne vom trudi să le aflăm, căci nu le vom afla nici-odată. Mintea noastră mărginită nu poate străbate în afunțimea cea fără de fund a tainelor celor ascunse și vec-nice ale lui D-șeu. Noi vedem, că ele se întemplă. Dar' cum și în ce chip se produc, cauzele lor originale nu le vom cunoaște nici-odată. Aceste pururea vor rămîne un secret pentru noi, față cu care mințile cele mai agere și mai vîrsate vor sta înmărmurite, neputînd ținice alta despre ele, decât ceea-ce a țin oare-când un bărbat renumit: „Pentru-că eu nu Te pot cuprinde pe Tine, cuprinde-mă Tu pe mine, o ființă a ființelor!“

Întocmai mi-se pare, evlavioșilor ascultători, că s'a întemplat și cu ridicarea mea la treapta arhierescă. Dacă gîndesc la cele multe trecute și petrecute, la greutățile și pedecile ce se iviră, nu se poate să nu țin, că aici încă numai o mână tainică în mod misterios a întocmit lucrurile astfel, după-cum ați le vedem în ființă. Da, o putere nevădută, covîrșitoare, pronia d-șească, care în mod ne-cuprins de mintea noastră conduce destinele popoarelor și decide soartea omenimii; pronia d-șească, care și pe poporul român cu biserică lui împreună l'a condus prin vijeliile veacurilor, l'a ocrotit și ferit de perire, dăndu-l viecătă ca să fie viu; pronia d-șească, care prin Moise al nostru, trimisul său, ni-a des-gropat vechia metropolie, adunînd părțile desmembrate la mama lor comună; pronia d-șească, care ni-a reînviat și vechia episcopie de Caransebeș, așezîndu-o în preavutele ei hotare: numai această pronie, țin, care ocărmuește totul și fără de a cărei scire nici un fir de păr nu se elătină în capul omului, a putut să îndeplinească și acest op imposibil la părere. Înaintea acestei pronii imi ridic și eu capul și exclam cu psalmistul: „Mare ești, Doamne, și minunate sînt lucrurile Tale și nici un cuvînt nu este destul spre lauda minunilor Tale.“

Important eveniment este acesta al sfîrșirii mele de episcop, evlavioșilor ascultători, cel mai important din toate de până acum. El imi mișcă inima, imi agită spiritul și imi electrizează întreaga mea ființă. Și nu e mirare. Căci ați o eră nouă se deschide pentru mine, plină de nedumeririle tainicului viitor, astăzi nouă și grele sarcini, o mare responsabilitate, mi-se pun pe umeri, și cine scie, fi-voiu în stare să le port, nu mi-se vor încovoia puterile debile sub povara lor apăsătoare? Astăzi mii de datorități și speranțe se leagă de persoana mea, și D-șeu scie, put-le-voiu împlini pe toate așa cum ar dori biserica, cum ar dori eparchia și cum aș dori chiar și eu însumi?!

Așa e, evlavioșilor ascultători, înaltă cu adevărat și aleasă este arhieria, dară tot atât de grea și anevoioasă este și chemarea ei totodată. Ca un lanț neîntrerupt îl urmăresc pe episcop greutățile de tot felul pe toate cărările activității sale.

Actele săvîrșite mai înainte aici, lucrările sfînte și semnele simbolice, au nu ne indică aceasta?

Pe basa acestora eu nu-mi pot în esență închipui episcopie altfel, decât ca o legătură spirituală a episcopului cu biserica lui Christos, ca o închiegare a lui cu eparchia sa, ca o unificare a lui cu clerul și poporul eparchiei sale. Și precum tatăl bun de familie îngrijesce ca de ochi de familia sa îngustă; precum păstorul vrednic își pune sufletul pentru turma sa necuvîntătoare: așa episcopul are să îngrijescă și să fie gata a-și pune și sufletul pentru binele și fericirea vremelnică și vecnică a familiei sale celei numeroase din eparchie.

Bine am cunoscut toate greutățile, cu care are să se lupte episcopul, căci în vre-o treizeci de ani, de când am norocire a mă afla aici la centru, în nemijlocita apropiere a arhieriei care se succedă, și timp și ocaziune am avut destulă, ca să le cunosc. Bine sciu mai încolo și aceea, că nici la Caransebeș nu mă vor aștepta niscari căi presărate cu flori de trandafir, ci griji și osteneți. Și dacă totuși m'am hotărît să primesc alegerea de episcop acolo, o am făcut aceasta pentru-că trebuia să ascult de biserică, să-mi plec capul înaintea unui vot aproape unanim de încredere, mai ales că și până acum par-tea cea mai mare a vieții mele în osteneți și necazuri o am petrecut.

Astfel fiind, nu-mi rămîne decât să cad înaintea Domnului puterilor, și mulțumindu-i pentru toate facerile de bine de până acum, să-l rog în umilință, ca să-mi ușureze calea, pe care am apucat, să-mi îndrepteze pașii spre toate lucrurile Sale bune și să-mi întărească puterile, ca să-mi pot purta sarcina arhieriei mele spre lauda și mărirea Lui și spre binele, prosperarea și înflorirea tinerei noastre eparchii a Caransebeșului!

În urma acestora, cu supunere omagială imi îndreptez ochii inimii mele mai înainte către Maiestatea Sa Preainaltul nostru Împărat și Rege apostolic Francisc Iosif I., aducîndu-i devotate mulțumiri, pentru-că S'a îndurat Preașteptător al întîrîlăi alegerea mea de episcop al Caransebeșului. Și fiindcă Maiestatea Sa nu numai această unică, ci nenumărate alte faceri de bine S'a îndurat a arăta către biserica noastră la deosebite ocaziuni, fiindcă cred, că mulțumirea cea mai bună, curată și coreșpunzătoare este tradiționala noastră credință și alipire către Preainaltul Tron și Augusta Casă domnitoare: această credință și alipire neclătită nu voi lipsi a o păstra și eu în inima mea în toate zilele vieții mele.

Imi exprim mai încolo mulțumirile mele respectuoase înaltului regim regesc unguresc, pentru-că a binevoit a considera votul sinodului electoral al eparchiei Caransebeșului și a face propunere la Maiestatea Sa pentru întărirea mea de episcop. Cunoscut ne necesitatea bunelor relațiuni și sprijinirii reciproce între stat și biserică, și nu voi înceta nici-odată a mă nîsu pentru susținerea lor în interesul bine înțeleș al ambelor părți.

Cu dragoste frățească mă simt obligat a aduce mulțumirile cele mai călduroase preasfîntului nostru sinod episcopesc, pentru-că a aflat cu cale a-și da consimțământul seu la votul sinodului electoral.

Dar' mai înainte mă simțesc obligat a mulțumi Excelenței Tale, Înaltpreasfînte Părinte Arhieriscopae și Metropolit, nu numai pentru consimțământul canonic, dar' preste tot pentru întreaga lucrare și stăruință energică, cu care ai binevoit a Te distinge dela începutul vacanței până în momentul prezent în afacerea aceasta de mare însemnată. Eu cred, că Excelența Ta nu atât pentru persoana mea, cât mai virtos pentru binele bisericii și al ordinei bune Te-ai vădit îndemnat la stăruința aceasta. Cu atât mai mare meritul, cu atât mai mare a mea recunoștință.

Primesc, Preasfînte Părinte Episcopae, și Frăția Ta adevărată mea mulțumire pentru binevoitoarea conlucrare la actual sinodului episcopesc și la al chirotonirii mele. Te rog frățesce să fii încredințat, că în persoana mea

vei afla totdeauna un bun conlucrător și sprijinitor al cauzelor comune.

Și ce să țin, cu ce fel de cuvinte să mă adresez eu acum către preavenerabilul sinod electoral al eparchiei Caransebeșului, cum să sciu mulțumii acestei corporațiuni înalte pentru votul seu aproape unanim, pentru încrederea sa rară, cu care a binevoit a mă onora? Îi aduc deocamdată numai simplul din depărtare mulțumirile mele cele mai sincere și las timpului, ca el să pună oare-când mărturie faptică, de am meritat ori nu încrederea lui. Una însă o pot ținice încă de acum: că încrederea cu încredere se răsplătesce și că din înțînirea amînduror acestor încredere, nu-mai bine poate să răsără pentru tînăra diecesă a Caransebeșului!

Cu asemenea căldură Vă mulțumesc și Vouă, fraților și împreună lucrători la sfîntul altar și preste tot în viața Domnului. Cu Voi împreună am purtat zădăful zilelor, cu unii dela început, cu alții de mai încoace, după întemplare. Eu mă despart cu trupul, pentru-că așa a binevoit Domnul, dar' eu sufletul pururea voiu fi cu Voi. Păstrați-mă în inimile Voastre, căci eu nu Vă voi uita nici-odată!

Salutările mele curate și evlavioșilor ascultători, taturor dlor și fraților, cu care împreună ne adunam la această sf. biserică, adese-ori aveam conveniri frățești, ne sfătuiam în lipsele și trebuințele noastre, totdeauna fiind bine primit și vădit. Lungescă-vă D-șeu zilele vieții și dăruescă-vă spor și bucurie în întreprinderile d-voastre!

În sfîrșit eară înaintea Ta, Doamne, cad și mă rog: revarsă preste mine milele Tale cele bogate, întărește-mă, ca să-mi pot duce în deplinire lucrul cel greu al arhieriei mele. Tu, Doamne, scii, cât de fericit m'as socoti eu, dacă măcar numai aproximativ mi-aș pute împlini datorităle cele multe și felurite ale chemării mele. Fii milostiv mie, Doamne, spriginesc-mă în vremea necazului, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Croații și șovinismul maghiar.

Diarul „Egyetértés“ publicase zilele trecute un articol, în care spunea, că la anectarea provinciilor ocupate nu se poate gîndi monarchia noastră, deoarece în asemenea cas s'ar nasea dificultăți mari cu privire la în-trebarea: la care parte a monarchiei se se încorporeze țințele anectate? La Austria, după diarul kossuth-istilor, nu se poate, pentru-că atunci Austria ar încungiura Ungaria din trei părți, ceea-ce aceasta nu poate permite (?). Ungaria la rîndul seu n'are lipsă de elementul slav din aceste provincii, care i'ar sporî numai necazurile. Din acest motiv, Ungaria n'a stăruit nici pentru reîncorporarea Dalmatiei, căci ea are deja destul necaz cu Croații.

Organul opozițional „Agrar Tagblatt“ răspunde într'un articol la resonamentul lui „Egyetértés“.

Mai înainte declară, că Ungaria, pe baza transacțiunii dela 1868, este datoare să stăruie pentru reîncorporarea Dalmatiei, care împreună cu Croația și Slavonia constituie cele trei regate unite. Dacă din prejudeții naționale sau din interese exclusive de rasă, Ungaria nu face aceasta, apoi comite un act de infidelitate. Altcum, ținice organul din Agram, Dalmatinii nu prea au poftă să-și schimbe poziția de astăzi, punîndu-se sub scutul dlui Tisza.

Mai departe răspunde foaia din cestiune la afirmarea lui „Egyetértés“, că Ungaria are deja destul necaz cu Croații. Răspunsul acesta ne arată, că de mulțumii sînt Croații independenți cu șovinismul maghiar, și de aceea, fiind de interes și pentru noi, îl reproducem în cele următoare:

„Aveam destul necaz cu Croații!“ Ei bine, cine sînt adevărații Croații aceștia? Sînt ei doară un popor, care cu genunchii plecați și cu brațele ridicate s'a prezentat la tronul maghiar, cerînd scut și grație? Nu sînt ei un popor, care deja demult era aici acasă, când strămoșii răsfațărilor redactori dela „Egyetértés“ prin stapele asiaticke își pregătiau rost-beef-urile sub sea? Nu eram noi deja demult un element de cultură și civilizație, precând înaintașii acestor domni, scie D-șeu prin care colț al Mongoliei, ședeau înfundată până preste urechi în barbarism? N'am conservat noi sute de ani dearindul nou, imperiului și culturii acest loc în luptă vitează cu tot felul de barbari? Mai încet, domnișorilor! Noi credem, că cu mult mai mult reson ar ave, dacă noi am ținice, că avem deja destul necaz cu voi. Într-aceasta cel puțin n'ar fi o vătămăre atât de revoltătoare a desvoltării istorice și o vătămăre a raporturilor pozitive numerice, care după-cum se scie, nu trebuie ignorate cu totul nici în politică.

Înțelegem pe deplin, că de dumneșese și frumos ar fi, dacă pe întreg rotundul pă-

mîntului n'ar fi numai o rasă: cea maghiară, și dacă întreagă omenimea i'ar primi nutre-mîntul spiritual numai din „Egyetértés“, precând astăzi, spre marea supărare a tuturor volapük-istilor, trebuie să-l primească din produsele atât de diferite în limbă ale literaturii ținice. Înțelegem și aceea, că întreg restul omenimii își va pără infinit de superficial lungă duia dela „Egyetértés“, ai căror conaționali, după-cum se scie, au deobligat lumea prin atâtea isbânde pe terenul progresului spiritual și care sigur ar fi inventat și iarba de pușcă, dacă nu i'ar fi prevenit alții.

„Dar' ce putem face? Bunul D-șeu i'a greșit opera creațiunii, fiindcă la împoporarea lumii n'a luat în considerare numai listele de abonament ale lui „Egyetértés“, ci prelîngă Maghiarii a mai dat existență și cătorva ființe de altă limbă. Noi simțim această greșală în toată asprimea ei, dar' ne întrebăm încă odată: Ce putem face? S'a experiat deja și se experiază în toată duia, că se omoară oamenii singuratici din iubire și însuflețire, dar' ca toți oamenii din însuflețire pentru Maghiarii să se curețe din lume, tot ar fi o pretențiune prea mare, ba ar trece poate preste marginile echitabilității, dacă s'ar preține aceasta și numai dela noi s'ermanii Croați, care după-cum se vede, stăm mai înainte în calea planurilor modeste ale lui „Egyetértés“.

„Dacă în vederea omnipotenței actuale a D-șeului maghiar ar fi posibil să aprezieze starea lucrului și din alt punct de vedere, în oare de gîndire neconturbată ai pute veni la idea, că fără bieții de Slavi în același stat ar fi și mai rău de glorioasă rasă maghiară, mai rău decât cu toate naționalitățile, care astăzi atât de greu molestează mistuirea bravului „Egyetértés“, care însă alcătuesc un fel de asigurare de existență a maghiarismului, căci fără de ele cu bună-seamă demult ar fi pățito ca toate particulele de popoare isolate.

„Dar' pentru astfel de reflexiuni nu sînt acomodate împregiurările. Trăim într'o epocă ce-și primește semnul caracteristic nu prea laudabil dela cel mai fără cap șovinism național. Ear' omului cămine nu-i rămîne

Un cas extraordinar de moarte. Se scrie din Viena, că doi frați vienezi, fabricantul de mărfuri de metal Jacob Neurath și profesorul de calligrafie Wilhelm Neurath, au murit în una și aceeași noapte, ambii la aceeași oră, — la 1 oară, — și ambii de aceeași boală de inimă. Dinși au fost născuți gemeni și aveau peste 60 de ani.

Un pelican la Chezdi-Osorheiu. Dilele trecute a împușcat un vânător din Chezdi-Osorheiu un pelican. Această pasăre rară pe la noi se vede că a răzicit cumva prin acele părți. Lungimea aripilor ei e de 3 metri.

Părechia regală română. Cetim în „Naționalul” de ieri: Ieri la 6 oare și jum. după amiază, regele și regina împreună cu principele Ferdinand au părăsit capitala, ducându-se la Sigmaringen. La gara de nord au fost prezenți mai toți miniștrii și mai multe doamne, care au oferit buchete de flori reginei. Dl Lascar Catargiu a luat loc în vagonul regal, conducând pe Maestățile lor până la Verciorova. Măne va apăre în „Monitorul Oficial” decretul regal, prin care se autorizează consiliul de miniștri ca să gerez afacerile statului până la reîntoarcere în țeară a M. S. regelui.

Dl Dr. C. Uhlir, profesor la universitatea din Viena, a sosit în București. D-sa va întreprinde un studiu asupra configurației geologice a Carpaților din Moldova.

Contopirea duor diare românesci. „Epoca” anunță în numărul ei de ieri, că se va contopi cu „România Liberă” și va apăre cu diua de astăzi sub numele „Constituționalul”.

Boi loviți de trăsnet. Aflăm în diarele din România, că Sămbăta trecută, trăsnetul căzând într-o turmă de boi a generalului Catargiu, în comuna Uricani din județul Iași, șese boi au rămas morți, la diice li-a rupt picioarele, ear’ trei au fost răniți. Păstorul, care era la vreo câțiva pași departe de turmă, a fost așa de puternic emoționat, încât i-a năpădit sângele pe nas.

O epidemie de disenterie s’a lăpă printre artileriștii din garnisoana capitalei României. Doctorul major Fratosțianu a fost însărcinat să facă o anchetă. Se crede, că boala provine din reaua calitate a apei.

Calătoria regelui Greciei. Alaltăieri a plecat din Petersburg regele Greciei și principele de Sparta. Ei au fost însoțiți la gară decătră Țarul, Țarevna, mari-duci și marile-ducese. Regele și principele iau drumul Berlinului, Hamburg—Londra—Paris și Copenhaga, unde va sosi regina Greciei, pentru de a asista la căsătoria principelui de Sparta cu principesa Sofia, care va avē loc la 6 Octombrie.

Principesa Luiza Sofia de Schleswig-Holstein, mireasa principelui Leopold, a sosit în 22 l. c. în Berlin. Intrarea ei în capitala imperiului german a fost solemnă. Ea a fost primită la gară din Potsdam decătră autorități. În urmă s’a dus la castel, unde a fost primită de împăratul și împărăteasa și condusă în sala rotundă, unde a avut loc un dejun de familie. Principesa a făcut în urmă intrarea sa solemnă la Berlin, unde primarul capitalei i-a adresat un discurs, la care principesa i-a răspuns în termeni cordiali. Mulțimea a aclamat pe principesa. Stradele capitalei erau pavoaate. La întoarcerea dinsei la castel, principesa a fost primită de împăratul, care a îmbrățișat-o într-un mod efecuos. Seara a fost prând în sala Alba. Principesa s’a născut în 1866, ear’ mirele ei principele Leopold în 1865.

Institutul Pasteur. Raportul trimis academiei franceze arată, că în timp de un an, — dela 30 Maiu 1888 până la 30 Maiu 1889, — în institutul lui Pasteur au fost îngrijite 1673 persoane mușcate de căni turbați. Dintre toți acești 1673 de inși în decursul tractamentului numai trei au murit.

Egali în fața legii. Ducele de Cambridge, unchiul reginei Victoria din Anglia și supremul comandant al armatei engleze, a stat diile trecute înaintea judelei de instrucție. Un diarist cu numele Simms a acusat pe duce pentru vătămarea de onoare și putare aspră față cu el. Judele de instrucție dăduă a respins acusa. Simms a apelat, ear’ tribunalul numit Queens-Bench a hotărât, că ducele trebuie să apară la judecătorie. Causa a mers și mai departe până la tribunalul lordilor, care a înțăr sentența tribunalului. Presidentul tribunalului lordilor a declarat, că în Anglia toți supușii reginei sânt egali în fața legii, fie ei lordi ori diici ori chiar principii de Wales.

POSTA ULTIMĂ.

Viena, 25 Iunie n. În comisiunea pentru armată a delegațiunii ungare a propus Acațiu Beöthy ca, în vederea timpului scurt ce stă la dispoziția delegaților, să se amâne consultările pe vre-o câteva diile. După-ce majoritatea a fost în contra acestei propuneri, Beöthy a declarat, că el și soții lui de partid între asemenea împregiurări nu pot participa la consultări, deoarece slendriantul de până acum poate să-i compromită pe ei și delegațiunea, și ei nu pot lua responsabilitatea pentru aceasta. Judece opinia publică ațerii asupra

noastră. Atât Acațiu Beöthy, cât și contele Anton Sztáray și Francise Bolgár, au părăsit apoi sala de consultare. Atitudinea opoziției a produs mare consternație, în sfârșit s’au continuat consultările.

Viena, 25 Iunie n. Exposeul contelui Kálnoky ce l-a făcut în comisiunea bugetară a delegațiunii austriece despre situația externă e o parafrasă a mesagiului de Tron. Cu privire la România diice, că schimbarea de cabinet de acolo nu a produs nici o schimbare în politică. În sfârșit ministrul constată, că monarhia stă e toate puterile în raporturi amicale. Alianța cu Germania și preste tot alianța triplă e durabilă și se întărește din an în an.

Belgrad, 25 Iunie n. Membrul regentei Ristici nu voesc să iee parte la călătoria regelui Alexandru I., fiindcă e bolnăvicios; drept motiv adevărat se privesc însă trebuința, de a scuti țeara de eventualele tulburări.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI”.

Viena, 26 Iunie n. În delegațiunea austriacă a declarat Kálnoky, că situațiunea politică generală nu s’a schimbat. El crede hotărât, că pacea nu este primejduită, deși situațiunii, în urma evenimentelor de oscilațiune dela granița sud-estică, i-se atribue importanță exagerată. Cu privire la România diice, că s’a lăpă părerea, că acolo s’ar fi schimbat lucrurile în sens dușmănos pentru noi. Fiindcă actualul guvern român a fost contrar pasionat al celui de mai înainte, se crede că el este dușmănos și Austro-Ungariei. Această părere este eronată. Tot atât de puțin adevărat a fost, că cabinetul Brătianu ar fi fost austrofil, precă de neadeverat este, că cabinetul Catargiu ar fi rusofil. România este pătrunsă de cel mai viu sentiment patriotic și toți bărbaii ei de stat au numai interesele românesci în vedere. Vorbitorul constatază, că până acum nu s’a dat nici un privilegiu de a se plānge de ostilități din partea României. El are nădejde și încredere, că România va fi cu mult maimândră de naționalitate și independența ei de curēnd eluptată, decăt să renunțe la ele așa ușor și fără motive.

Același lucru îl spune și despre Sērbia, deși în alt chip. Noi trebuie să observăm cu liniștea, care se cuvine celui tare, și credincioși principului de a nu ne amesteca în trebile interne ale altora, atitudinea noastră de până acum față cu țările balcanice. Numai dacă cu toată bunăvoința noastră nu ni-se vor da garanțiile, care trebuie să le cerem, vom săi ce să facem, pentru a ne scuti interesele noastre. Dacă Sērbia se va încerca să se constituie ca vatră de uneltiri subversive contra noastră, va fi de datorința noastră să ne apărăm.

Relațiunile noastre cu Germania sânt atât de intime, încât stau mai presus de orice îndoeală. Ce se ține de Italia, este sigur, că și Italia ne va fi un aliat tot atât de credincios, precă de credincios îi sântem și noi ei.

Relativ la celelalte state, ministrul a declarat, că nu există nici un stat, cu care să nu stăm în relațiuni amicale și cu totul normale; prin urmare și cu Rusia.

Toate foile din Viena și Budapesta discută acest prea important exposeu al ministrului de externe, care în privința clarității nu lasă nimic de dorit.

Berlin, 26 Iunie n. Se susține cu toată hotărârea scirea, că Turcia s’ar fi alăturat la tripla alianță.

Belgrad, 26 Iunie n. După raporturi oficiale sosite aici, în Novibazar au erupt turburări. Patru begi se diice că au alungat pe prefectul și organizează bande înarmate. Pentru restabilirea ordinii s’au trimis două batalioane turcesci. De present aceste se luptă cu bandeles organizate de begii revoltați. Toți Sērbii aflători în Novibazar au fost arestați.

Bibliografie.

„Familia”. Nr. 23 cuprinde: Luna și noaptea, poesie de Al. Vlăduță. — Ceartă pentru nimica, comedie în versuri de Petru Dulf. — Unei copile, după Alfred de Musset, de Tr. Demetrescu. — O întâmplare simplă, novelă de Georgina Fekete-Missici. — Viorele, poesie de Smara. — Convorbiri arheologice, de D. O. Olinescu. — Scrisori din București, de Ioan Russu. — Bomboane. — Literatură și artă. — Teatru și musică. — Ce e nou? — Higienă. — Ghiciră de Elena Cerchez. — Ilustrațiune: Dina codrilor.

Nr. 24 cuprinde: Urme de literatură și desvoltare națională în periodul reacției la Români, de George Baritiu. — Ceartă pentru nimica, de P. Dulfu. — Convorbiri arheologice, de D. O. Olinescu. — Dela București, de Iosif Vulcan. — Literatură și artă. — Teatru și musică. — Ce e nou? — Ilustrație: Expoziția univ. din Paris.

Extrase din foi bisericești și școlastice.

Post vacant:

— Un post de învățător la școala poporală gr-or. română din Padina-matei (ett. Caraș-Severin). Învățătorul va fi numit provisor pe un an și va primi salarul anual de 300 fl. v. a., cuartir natural și 20 metri de lemne. După expirarea anului de probă, în cas de corespondere, respectivul învățător va fi întărit definitiv. A se adresa până în 31 Iulie 1889 la „Societatea priv. austro-ungară a căilor ferate de stat în Oravița”.

Extrase din „Budapesti Közlöny”.

Licitațiune:

— 15 Iulie st. n. a. c. imobilele lui Iosif Darkó decătră trib. reg. din Cluj.

Edicte:

A se insinua pretensiunile în 45 de diile: — la rămasul după George și Maria Grexa (din Glojan) la tribunalul reg. din Neoplanta; — la rămasul după Stefan Bagi, Andreiu Bereczki (ambii din Mező-Berény) și Mihail Vozar (din Bichis-Ciaba) la trib. reg. din Bichis-Giula; — la rămasul după Ioan Bucî la trib. reg. din Oradea-mare.

Posturi vacante:

— Un post de magistru postal în Polgár (ett. Szabolcs) prelângă 400 fl. cautiune; remunerațiune 530 fl., paușale 75 fl. și ca anmanuare 100 fl. A se adresa în trei săptămâni la direcțiunea postală în Oradea-mare.

— Un post de magistru postal în Megala (ett. Timișoarei) prelângă 100 fl. cautiune; remunerațiune 150 fl., paușale 40 fl. și ca anmanuare 18 fl. A se adresa până în 6 Iulie st. n. a. c. la direcțiunea postală în Timișoara.

— Un post de practicant în drept cu diurnă la tribunalul reg. din Dobrițin. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de controlor clasa a III-a la perceptoratul reg. din Trencsén. A se adresa în patru săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de scriitor la cărțile funduare din Cohalm. A se adresa în patru săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de scriitor la judecătoria cerc. din Vașcău. A se adresa până în 22 Iulie n. a. c. la autoritățile competente.

Călindarul diiei.

15/27 Iunie.

Julian: Ladislau.

Gregorian: Amos.

Soarele: răsare 4.05, apune 8.1.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 26 Iunie, 6 oare dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 724.4)	Diferența din prețintă	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul temperatură	Direcția vântului
725.3	-3.8	+11.2	+18.6 +10.1	V

Din țeară, 23 Iunie, 7 oare dimineața.

Stațiunile:	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vântul direcția	târâ
Budapesta	757	+18.4	—	—
Sătmár	759	+19.0	NO	2
Cluj	759	+17.0	V	1
Orșova	759	—	—	1
Timișoara	757	+19.4	N	1
Arad	757	+19.0	NO	4
Panciova	758	+21.8	SO	1

Socși în Sibiu.

La 26 Iunie n.

Hotel „Neurhrer”. Novak, Klein, Kohn, Guggenberger și Winkler, comercianți.

Hotel „Împăratul Romanilor”. Doamna Binder, privatieră. Francise Tóth, proprietar din Murăș-Osorheiu.

Hotel „Meltzer”. Fabritius cu soția, măcelar din Petrifalău.

Hotel „Habermann”. Mihail Baubam, notar din Vurpăr.

Economic.

Grindină. În 21 a. l. c. a bătut grindina pe hotarele comunelor Mădărașul-de-câmpie, Cuieșd, Sânt-Ana, Hărțeu și Udvarfalău, în comitatul Murăș-Turda. Sămănăturile sânt sdrobite în cea mai mare parte.

Societatea română pentru exploatarea petrolului. Relativ la înființarea societății industriale pentru exploatarea petrolului român, aflăm că printre membrii fondatori ai acestei întreprinderi figurează și frații Assan, mari industriali din București.

Capitalul social de 1,500.000 fr. a fost integral subscris de societari. Primul vērământ de 30 la sută asupra acestui capital subscris a fost deja depus la banca națională română, conform codului de comerț. Actul de asociațiune a fost autentificat decătră tribunalul de Ilfov, și nu mai rămâne decăt să se pronunțe camera de comerț asupra statutelor societății, pentru-ca întreprinderea să înceapă a funcționa.

Aflăm, că în această privință camera de comerț din București este convocată pe 12 Iunie, când se va pronunța asupra statutelor societății de petrol.

Insolvențe. Reuniunea creditorilor din Viena anunță următoarele insolvențe: Mauriciu Elfert, comerciant în Viena. Ladislau Borbély în Răczkeve. V. O. Maric în Hatar. Giuseppe Cantoni, comerciant în Triest. Aloisius Heimbacher, cofetar în Viena. Bernhard Uhlir, fabricant de cuptoare în Viena. Isidor Ehrenstein, comerciant de manufacturi în Viena. Wolfgang Feicht, comerciant de mărfuri de pat în Linz.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiunile efectuate în 10 Iunie 1889.

Arion lui Focca, porumb roșu 6600 hect., 7— lei. Politis lui Peirano, porumb 5250 hect., 6:55 lei. Vechler lui M. Cohen, cinquantin 700 hect., 7:20 lei. Vamwuris lui Peirano, porumb 2000 hect., 6:40 lei. Diamandi lui Frischman, porumb 1300 hect., 5:95 lei. Vechler lui Peirano, porumb 1500 hect., 6:05 lei. Rosemberg lui Eug. Cohen, grâu 1950 hect., 8:50 lei. Violatos lui Frischman, orz 1020 hect., 4:25 lei. Violatos lui Chrisoveloni, ovēs 1400 hect., 8— lei. Politis lui Fanciotti, grâu 6600 hect., 9:40 lei. Haracopo lui Fechner, grâu 3550 hect., 8:60 lei. I. Dreyffus lui M. Cohen, grâu 1900 hect., 8:50 lei. Vamwuris lui E. Cahen, grâu 3550 hect., 9:40 lei. Vronis lui G. Mendl, porumb 6000 hect., 6:25 lei. Evloghio lui G. Mendl, porumb 14:200 hect., 6:32½ lei. Silberstein lui L. Mendl, porumb 1500 hect., 6:45 lei. Evloghio lui Schmirer, porumb 2700 hect., 6:35 lei. Evloghio lui Schmirer, porumb 3000 hect., 6:32½ lei. Cusoff lui Schmirer, porumb 4100 hect., 6:47½ lei. Marris lui Peirano, porumb 4100 hect., 6:10 lei. Marris lui Peirano, porumb 2300 hect., 6:25 lei. Perdichi lui Peirano, porumb 1950 hect., 6:42½ lei. Cambano lui Chrisoveloni, cinquant 3100 hect., 6:75 lei. Marghioman lui Chrisoveloni, cinquant 2500 hect., 7:15 lei.

Prețul mărfurilor.

Piața din Sibiu, 25 Iunie. Grâu hectolitru 76—82 chilo fl. 4.60 până fl. 5.40, grâu mestecat 70 până fl. 4.10; scăra fl. 3.80 până fl. 3.50; cucuruzul 75 chilo fl. — până fl. —, orz 62 până 66 chilo fl. — până fl. —, ovēs 42 până 50 chilo fl. 2.40 până fl. 3.—, cucuruzul 70 până 74 chilo fl. 4.— până fl. 4.40, mălaiul 78 până 82 chilo fl. 3.50 până fl. 4.—, crumpene 68 până 70 chilo fl. 1.30 până fl. 1.50, semēntă de cânepă 48 până 50 chilo fl. 3.— până fl. 3.50, mazerea 76 până 80 chilo fl. 5.— până fl. 6.—, lintea 78 până 82 chilo fl. 9.— până fl. 10.—, fasolea 76 până 80 chilo fl. 5.— până fl. 6.—, păsat de grâu 100 chilo fl. 14.— până fl. 16.—, făină Nr. 3 100 chilo fl. 14.—, Nr. 4 fl. 12.—, Nr. 5 fl. 9.—, slăniua 100 chilo fl. 56.— până fl. 60.—, unsoreaua de porc fl. 62.— până fl. 63.—, sēu brut fl. 18.— până fl. 20.—, lumini de sēu fl. 32.— până fl. 34.—, lumini turnate de sēu fl. 35.— până fl. 36.—, săpunul fl. 20.— până fl. 24.—, fēn 100 chilo fl. 1.90 până fl. 2.—, cânepa fl. 12.— până fl. 14.—, lemne de foc uscate m. cub. fl. 2.50 până fl. 3.—, spirțul p. 100 L. % 52 până 55 cr., carnea de vită chilo 38 cr., carnea de vițel 28 până 35 cr., carnea de porc 44 până 48 cr., carnea de berbecu — până — cr., ouș cu 14 până 16 cr.

Piața din Făgăraș, 21 Iunie. Grâu frumos hectolitru fl. 5.— până fl. 5.50; grâu mestecat fl. 3.80; până fl. 4.10; scăra fl. 3.80 până fl. 3.50; cucuruzul fl. 4.25 până fl. 4.50; ovēsul fl. 2.60 până fl. 2.70; semēntă de cânepă fl. 4.— până fl. 5.—; semēntă de in fl. 9.— până fl. 10.—; fasolea fl. 5.— până fl. 6.—; mazerea fl. 5.— până fl. 6.—; lintea fl. 9.— până fl. 10.—; crumpenele fl. 5.— până fl. 6.—; mălaiul fl. 8.— până fl. 9.—; sēu brut 100 chilo fl. 18 până fl. 20.—; unsoreaua de porc 65, slăniua 60—70; cânepa fl. 30.— până 55.—. Un chilo carne de porc 40 cr.; carne de vită 30 cr.; carne de vițel 26 cr.; carne de mel 24 cr.; ouș 7 cu 10 cr., chim fl. 25.— până fl. 28.—; lumini turnate de sēu 40— cr. până — cr.

Țirgul de rimători în Steinsbrach. În 24 Iunie n. % notat: unguresci bētrani grei 55.— cr. până 55½ cr., unguresci grei, tineri 57.— cr. până 58½ cr., de mijloc 56.— cr. până 57½ cr., ușori 54.— cr., până 55.— cr., marfă țărănească, grea — cr., până — cr., de mijloc 54.— cr., până 54½ cr., ușoră 52.— cr. până 55½ cr., românesci, de Bakony, grei 53.— cr. până 55½ cr., transito, de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr., până — cr., transito țărănesci grei — cr. până — cr., transito de mijloc 54.— cr. până 54½ cr., transito ușori 53 cr. până 53½ cr., îngrașati cu ghindă — cr. până — cr. per 4½ centupmiji dela gară.

Bursa de mărfuri din Budapestada 24 Iunie 1889.

Marfă	Unitate	Prețul per 100 chilogr.	Marfă	Unitate	Prețul per 100 chilogr.
Grâu	—	—	Grâu	—	—
Bănățenesc, nou	—	—	Grâu dela Tisa	—	—
Grâu dela Tisa	—	6.90	Grâu de Pesta	—	—
Grâu de Pesta	—	6.85	Grâu de Alba-regală	—	—
Grâu de Alba-regală	—	6.90	Grâu de Bácska	—	—
Grâu de Bácska	—	6.90	Unguresc de Nord	—	—
Unguresc de Nord	—	6.75	—	—	—
Săminte, vechi ori noue	Soiul	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	dela	până
Săcară	—	70—72	5.70	5.90	—
Orz	Nutret de vinars	60—62	5.70	6.30	—
—	de bere	62—64	6.30	7.10	—
Ovēs	—	64—66	7.35	8.50	—
Cucuruz (porumb)	bănăț.	39—41	5.25	5.70	—
—	de alt soi	75	4.45	4.65	—
—	—	73	4.70	4.75	—
Hrîșcă	—	—	5.40	5.75	—
Grâu	de primă.	6.95	7.00	—	—
Cucuruz	de toam.	7.23	7.25	—	—
Ovēs	Iul. Aug. Main-Iun. de toam.	4.81	4.88	—	—
—	de primă.	5.30	5.41	—	—
Produse diverse	Soiul	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	dela	până
Sem. de trif.	Lucernă ungurească	60.—	66.—	—	—
—	franceză	—	—	—	—</

Banca generală de asigurare „TRANSILVANIA” ÎN SIBIIU, fundată în anul 1868

[682] 28

asigurează prelungă condițiile cele mai favorabile:

- în contra pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobilii etc.
- pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe cazul morții și pentru term-inuri fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Despăgubiri pentru daune cauzate prin foc	Sume asigurate pe viață
în a. 1869—1885 fl. 577,192.03	în a. 1869—1885 fl. 424,872.39
în a. 1886 „ 40,565.12	în a. 1886 „ 43,594.—
în a. 1887 „ 57,939.61	în a. 1887 „ 42,436.01
în a. 1888 „ 49,110.60	în a. 1888 „ 46,826.41
Suma fl. 724,807.36	Suma fl. 556,928.81

1,281.736 fl. 17 cr.

Conform bilanțului pentru 1887 fondurile de rezervă și garanție se urcă la
582.147 fl. 48 cr.

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu (Strada Cîsnădiei Nr. 6, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov (C. I. Münnich), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

INSTITUTUL TIPOGRAFIC ÎN SIBIIU

recomandă:

Articolul de lege XXI. din anul 1836

DESPRE JURISDICȚIUNI,

și articolul de lege XXIII. din anul 1836.

DESPRE PROCEDURA DISCIPLINARĂ.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 28.506/VI. b.

Ordonanțe ministeriale

pentru introducerea legii comunale

(Art. XXII. din 1886.) Prețul 12 cr. v. a.

Articolul de lege XXII. din anul 1836

DESPRE COMUNE.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Institutul tipografic în Sibiiu.

Strada Cîsnădiei Nr. 3.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI”.

- Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
- Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Pipăruș Petru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Păcală și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Colăcărutul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Fiica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Îndărășnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Blăstēm de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Bunica de Bojena Némcová,** tradusă din limba boemă de Prof. dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
- Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Un pețitor îndărășnic.** Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Prietenul meu Vântură-Teară.** Din poveștile californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Scăpăratoarea.** Din poveștile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Sgârcitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nusciul împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Rusalin păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbiționiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Roma învinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
- O sută de ani.** De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vîndătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1889.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copsa mică—Sibiu				
	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren mixt		Tren de persoane	Tren accelerat	Tren mixt	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de persoane	Tren de persoane		Tren mixt	Tren de persoane	Tren mixt		Copsa mică		2.05	4.35		
Viena	11.—	8.—			București		4.40	7.30	†	Viena	11.—	3.40		Teiuș	11.24	3.—	1.42	Șeica mare		2.85	5.05			
Budapesta	8.31		3.10	6.10	Predeal		9.2	1.14	5.3	Budapesta	7.40	9.30		Alba-Iulia	11.59	3.34	2.32	Loamneș		3.22	5.46			
Szolnok	11.20	4.05	7.22	9.28	Timiș		9.4	1.45	6.22	Szolnok	10.42	12.38		Vințul de jos	12.30	4.10		Ocna	8.—	3.46	6.17			
P. Ladány	2.22	5.46	5.52	11.38	Brașov	—	10.17	2.32	7.28	Arad	3.58	5.36		Șibot	1.01	4.43		Sibiu	8.55	4.18	6.40			
Oradea mare	4.18	7.01	8.46	1.51	Feldioara	4.54		7.07		{	2.17	4.29	6.06	Orăștia	1.32	5.13		Sibiu—Copsa mică						
Vărad-Velenceze		7.11	9.18	2.11	Apatia	5.3		7.44	Glogovaț		2.37	4.41	6.18	Simeria (Piski)	2.08	5.47		Sibiu		2.30	9.10	9.50		
Fugyi-Vásárhely			9.27	2.19	Ágostonfalva	6.15		8.09	Győrök		3.37	5.05	6.43	Deva	2.52	6.27		Ocna	3.04	9.37	10.14			
Mező-Tele			9.44	2.32	Homorod	6.43		8.29	Pauliș		4.05	5.17	6.55	Braniștea	3.23	6.54		Loamneș		10.05	10.40			
Rév			10.21	2.55	Hasfalău	7.31		9.07	Radna-Lipova		4.27	5.48	7.14	Ilia	3.55	7.20		Șeica mare		10.40	11.10			
Bratca			11.38	3.38	Sighișoara	9.09		10.31	Conop			6.05	7.46	Gurasada	4.06	7.32		Copsa mică		11.00	11.35			
Bucia			12.16	4.01	Elisabetopol	9.33		10.20	Bérvava			6.23	7.57	Zam	4.44	8.03		Cucerdea—Oșorheiu—Regh.-săs.						
Cluj			12.54	4.23	Medias	10.02		11.09	Soborșin			7.20	8.42	Soborșin	5.31	8.38		Cucerdea		3.05	10.20	3.25		